

Gennemgang af baade den almindelige og specielle Del og slutte med en Tak for den i det hele venlige Modtagelse, dette store Lovforslag har faaet fra praktisk talt alle Sider.

Jeg skal saa gøre et Par korte Bemærkninger om det andet Forslag, Forslag til Lov om Arresthuse og Arbejdshuse.

Jeg tror, man om dette Forslag maa sige, at det indeholder et afgørende Fremskridt ved Bestemmelsen om, at Staten skal overtage Forvaltningen af de nu bestaaende Arresthuse med dertil hørende Arrestforvarerboliger. Det er ogsaa, forekommer det mig, anerkendt af alle ærede Ordførere, at det er den eneste rationelle Ordning, at Staten paa den Maade tager Straffuldbyrdelsen i sin Haand. Det er ogsaa anerkendt af Venstres Ordfører, idet det ærede Medlem Hr. Rytter udtrykkelig betonede, at det havde mange gode Sider, dette Forhold, at Staten selv havde Haand i Hanke med Straffens Udtaaelse. Derimod syntes det ærede Medlem at ville udskyde Tidspunktet for disse Reglers Ikrafttræden, idet det ærede Medlem mente, at det var naturligt, ligesom jeg paa andre Omraader havde fundet det naturligt, at se, hvorledes Udviklingen vilde gaa, at se, om man ikke kunde nedlægge en Del Arresthuse gennem Amterne selv, og, føjede det ærede Medlem til, det vilde være langt lettere, end naar Staten skal til at nedlægge dem. Hertil kan jeg ikke svare noget andet end, at i Norge har det vist sig at være en Ordning, der baade var økonomisk og heldig i enhver Henseende, og hvorfor skulde den saa ikke være det her? Det er jeg ikke i fjerneste Tvivl om. Den har den store, den meget store Fordel, at man vil kunne lede Straffudstaaelsen og Fængselsarbejdet paa en ganske anderledes effektiv og rationel Maade, end man er i Stand til nu. Derfor vil jeg bede det ærede Medlem Hr. Rytter og Venstre om paa dette principielle Punkt at opgive deres Modstand eller deres Betænkeligheder, som jo heller ikke er i Overensstemmelse med, hvad jeg forstaaer var Venstres tidligere Standpunkt: at det eneste naturlige var, at Staten tog Straffuldbyrdelsen i sin Haand. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Rytter: Er der paa dette Punkt sket nogen Ændring i Venstres Opfattelse i Løbet af de senere Aar?

Med Hensyn til Udgifternes Afholdelse efter Reglerne i § 2 har jeg naturligvis, kendt som jeg dog til en vis Grad er med Refusionsproblemet, været klar over, at det væsentligste Spørgsmaal over-

hovedet at beskæftige sig med var Ordningen af Refusionen, Ordningen af Udgifterne mellem Stat og Kommune, og jeg kan ikke sige andet end, at jeg vil henvisse til Bemærkningerne og i øvrigt erklære mig villig til at finde et hvilket som helst andet Grundlag, som man vil kunne blive enig om. Men et Synspunkt maatte man have, og jeg syntes i og for sig, det var for vilkaarligt at tage tre længere tilbageliggende Aar. Derfor tog jeg de tre sidste, men finder man, at man derved vil paadrage Kommunerne for store Udgifter ved, at man kommer op paa et for højt Prisniveau, ja, saa har jeg ikke noget imod, at man naar til en hvilken som helst anden Ordning, naar man bare naar til en Ordning af dette Refusionspørgsmaal.

Hertil tror jeg i og for sig at kunne indskrænke mine Bemærkninger med Hensyn til dette Lovforslag, for hvis Modtagelse jeg i øvrigt ogsaa takker.

Johannes Lou: Jeg skal ganske kort om dette Lovforslag udtale, at det er et Lovforslag, hvor de praktiske Erfaringer har været Grundlaget, og hvor man tydeligt mærker Temperamentet og den Livsanskuelse, som præger den, der har fremsat Lovforslaget. Det er et Lovforslag, som i hele sin Tendens har en saa almindelig midtsamlende og ædruelig Vurdering af de vanskelige Forhold, som Lovforslaget behandler, at jeg med Glæde gaar med til at behandle det videre og søge det gennemført saa hurtigt som muligt. Lovforslaget har kun en eneste Mærkværdighed: at det som Forhandlingsgrundlag betragtet er en af de allersletteste Former for et Lovforslag. Hvorledes kan nemlig nogen, naar man taler om Bigami, Blasfemi, Drab o. s. v., om jeg saa maa sige, købe lidt af den ene Paragraf paa den anden Paragrafs Bekostning? Det hele maa ses som et samlet Hele, Lovforslaget bør have en vis Tendens, og den Tendens, som er lagt i dette Lovforslag, billiger jeg i alle Grundtræk. Derved har det ogsaa den store Fordel, at det er et Lovforslag, der er gennemførligt.

En af de Ting, som jeg kunde have Lyst til ganske kort at omtale, er Dommerens Stilling. Dommerne er i dette Lovforslag blevet en endnu højere Rangklasse, end de har været i nogen som helst tidligere Straffelov. Naar jeg siger dette, sigter jeg til, at hele dette Lovforslag har, i alt Fald i en Masse af Paragrafferne, kun Maksimumsstraffe at holde sig til. Jeg for mit Vedkommende skal ikke have